

De staatssecretaris van Veiligheid en Justitie
Mr. F. Teeven
Postbus 20301
2500 GH Den Haag

Datum
27 september 2011

Kenmerk
B 2.1.11/002788/1960/JT

Uw kenmerk
5702345/11/6

Onderwerp
Consultatie tweede nota van wijziging bij de Wet tot aanpassing van de Advocatenwet, de Wet op de rechtsbijstand en de Wet tarieven in burgerlijke zaken in verband met de positie van de advocatuur in de rechtsorde

Geachte heer Teeven,

Bij brief van 7 juli 2011 heeft u de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak (NVvR) een conceptontwerp voor een tweede nota van wijziging bij het wetsvoorstel tot aanpassing van de Advocatenwet, de Wet op de rechtsbijstand en de Wet tarieven in burgerlijke zaken in verband met de positie van de advocatuur in de rechtsorde voorgelegd, met het verzoek daarover advies uit te brengen. Hieronder treft u aan het advies van de NVvR, dat is voorbereid door leden van de vereniging en vastgesteld door de Wetenschappelijke Commissie van de NVvR.

Blijkens de toelichting op het wetsvoorstel wordt aan het toezicht op de naleving van wettelijke voorschriften een sterkere zelfstandige functie toegekend, vanwege het wenselijk geachte preventieve toezicht. De NVvR kan zich om die reden goed vinden in deze aanpassing in de positie van het toezicht. Ter zake van de op pagina 12 van de toelichting genoemde oprichting van een centrale stichting derdengelden voor alle advocaten is de NVvR van mening dat dit voornemen van de algemene raad van de NOvA positief is gelet op de belangrijke waarborg die een dergelijke stichting biedt voor rechtzoekenden die via een advocaat geld overmaken.

De NVvR verwacht dat het wetsvoorstel een mogelijke vergroting van de werklast voor de rechterlijke macht behelst. Immers, het wetsvoorstel geeft aan een ruime kring van belanghebbenden de mogelijkheid om klachten rechtstreeks aan de Raad van Discipline voor te leggen. De huidige regeling in de Advocatenwet (artikel 46c) voorziet erin dat klachten juist aan de Deken worden voorgelegd. De bemiddelende taak van de Deken komt te vervallen. Dit heeft tot gevolg dat meer klachten zonder bemiddeling van de Deken en onvoorbereid bij de Raden van Discipline terecht zullen komen, hetgeen gevolg zal hebben voor de het werk van de rechters. Uit de toelichting bij artikel 46i blijkt dat de achtergrond van deze voorgestelde wijziging van de klachtregels is gelegen in de verwachting dat de eigen klachtenregelingen van de betreffende advocatenkantoren oplossingen bieden. De NVvR zet hier vraagtekens bij, omdat de praktijk juist leert dat de klachten over de kantoren waar zo'n klachtenregeling ontbreekt, het meeste werk opleveren in klachtzaken. Mocht de achterliggende gedachte van dit voorgestelde artikel 46i zijn dat de voorzitter van de Raad van Discipline het vooronderzoek kan laten verrichten door de Deken van de plaatselijke orde, dan valt volgens de NVvR niet in te zien wat het voordeel van de voorgestelde regel is ten opzichte van de thans bestaande regeling.

In artikel 46c, eerste lid, wordt voorgesteld dat de taak om de klager zo nodig behulpzaam te zijn bij het op schrift stellen van de klacht, een taak die nu bij de Deken ligt, wordt overgeheveld naar de griffier van de Raad van Discipline. Naar de mening van de NVvR komt hiermee de neutrale positie van deze functionaris in gevaar. De NVvR is er daarnaast een voorstander van dat de bemiddelende taak bij de Deken blijft liggen, nu veel klachten de communicatie blijken te betreffen en in dat stadium kunnen worden opgelost.

Blijkens het voorgestelde artikel 36c en pagina 27 van de toelichting wordt over schorsing of ontslag van een lid van het College van toezicht beslist door het Hof van Discipline. Vervolgens staat bestuursrechtelijk beroep open bij de rechtbank. De NVvR heeft hier bezwaar tegen, omdat daarmee de suggestie wordt gewekt dat het Hof van Discipline geen echt rechterlijk college is. Het Hof van Discipline bestaat in meerderheid uit (vooraanstaande) leden van de rechterlijke macht, met rechtspraak belast. Voor deze zware bezetting is juist gekozen omdat het Hof in tuchtzaken in hoogste instantie oordeelt. De NVvR is van mening dat een keuze moet worden gemaakt: hetzij een bestuursorgaan (bijvoorbeeld de minister) beslist over schorsing of ontslag van een lid van het College van toezicht, waarna gewoon bestuursrechtelijk beroep openstaat bij de rechtbank; hetzij de minister draagt het lid van het College voor bij het Hof van Discipline voor schorsing of ontslag, waarna het Hof van Discipline in hoogste instantie beslist. Het voorgaande geldt evenzeer voor hetgeen is bepaald in het voorgestelde artikel 45c lid 6 (beroep na schorsing of ontslag van een Deken).

In het voorgestelde artikel 36b wordt bepaald dat de leden van het College van toezicht *überhaupt* geen advocaat mogen zijn. Dit betekent dat de regeling van de incompatibiliteiten een stuk eenvoudiger kan. Zo is de vermelding van het lidmaatschap van het College van toezicht in het nieuw voorgestelde vierde lid van artikel 19 overbodig, evenals het nieuw voorgestelde vijfde lid van artikel 22. De NVvR adviseert U de regeling van de incompatibiliteiten nog eens grondig te bezien op dit soort overbodigheden.

Namens het bestuur van de NVvR,
de wetenschappelijke commissie,

R. van den Heuvel
voorzitter a.i.